

Nr 225.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 1 § 2 mom. i förordningen den 22 maj 1925 (nr 155) med föreskrifter angående medgivande i vissa fall av undantag från gällande bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsskatt m. m.; given Stockholms slott den 14 maj 1926.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att *dels* antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 1 § 2 mom. i förordningen den 22 maj 1925 (nr 155) med föreskrifter angående medgivande i vissa fall av undantag från gällande bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsskatt m. m.,

dels ock medgiva Kungl. Maj:t rätt föreskriva, att de förordnanden, som kunna komma att jämlikt sistnämnda förordning av Kungl. Maj:t meddelas, skola tillämpas redan vid 1926 års taxering.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 1 § 2 mom. i förordningen den 22 maj 1925 (nr 155) med föreskrifter angående medgivande i vissa fall av undantag från gällande bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsskatt m. m.

Häri genom förordnas, att 1 § 2 mom. i förordningen den 22 maj 1925 med föreskrifter angående medgivande i vissa fall av undantag från gällande bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsskatt m. m. skall erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

2 mom. Under förutsättning av ömsesidighet i tillämpliga hänseenden må Kungl. Maj:t tillika förordna, att de lättnader i beskattningsavseende, vilka enligt förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt, förordningen angående bevillning av fast egendom samt av inkomst ävensom förordningen om kommunal progressivskatt tillkomma här i riket mantalsskrivna svenska medborgare, så ock den begränsning i fråga om skyldighet att avgiva uppgift till ledning för egen taxering, som enligt förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering gäller för sådana medborgare, må avse jämväl utlänningar, som äro eller böra vara här i riket mantalsskrivna.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1926.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 14 maj 1926.*

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden
OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, LINDERS, SCHLYTER, LARSSON,
WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Chefen för finansdepartementet statsrådet Wigforss anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och chefen för handelsdepartementet:

»Enligt förordning den 22 maj 1925 (nr 155) äger Kungl. Maj:t under förutsättning av ömsesidighet i tillämpliga hänseenden förordna om undantag i vissa fall från gällande bestämmelser om inkomst- och förmögenhets-skatt och angående beviljning av fast egendom samt av inkomst till vinnande av att medborgare i främmande stat, vilka författningsenligt äro eller böra vara här i riket mantalsskrivna, måtte i vissa avseenden behandlas lika med här i riket mantalsskrivna svenska medborgare. Dylikt förordnande må jämlikt 1 § 2 mom. i förordningen avse dels rätt till avdrag för försäkringspremier och därmed likartade avgifter, dels ock rätt till orts- och familjeavdrag samt inträde av skatteplikt.

I det av Kungl. Maj:t den 11 maj 1926 för Sveriges del godkända förslaget till handels- och sjöfartstraktat mellan Sverige och Tyska riket, vilket förslag enligt Kungl. Maj:ts beslut denna dag skall föreläggas riksdagen till godkännande, förekomma under artikel 2 bestämmelser om behandling i beskattningsavseende av det andra landets medborgare. Medborgare, tillhörande endera av de traktatsslutande parterna, skola enligt nämnda artikel inom den andra partens område såväl för sin person som för sin egendom, sina rättigheter och intressen i fråga om skatter (även tullar), avgifter, såframt de äro av skattenatur, och andra dylika pålagor i varje avseende åtnjuta samma behandling och samma skydd hos finansmyndigheter och finansdomstolar som landets egna medborgare och medborgare tillhörande mest gynnad nation.

Förutom i de hänseenden, varom förmäles i 1 § 2 mom. av 1925 års förordning, äro enligt förordningarna om inkomst- och förmögenhetsskatt, angående beviljning av fast egendom samt av inkomst och om kommunal progressivskatt svenska medborgare, som äro här i riket mantalsskrivna, så till vida bättre ställda i beskattningsavseende än utlänningar, som viss skatte-lindring kan medgivas beträffande dödsbo efter sådan svensk medborgare. Den i nämnda moment Kungl. Maj:t givna befogenheten synes böra utsträckas att avse även detta fall. Vidare vill jag framhålla, att med hänsyn till den

i nämnda författningsrum givna möjligheten till likställighet i avseende å inträde av skatteplikt den därmed sammanhängande föreskriften i taxeringsförordningen i fråga om skyldighet att avgiva uppgift till ledning för egen taxering bör kunna göras lika begränsad som för svensk medborgare, vilken är här i riket mantalsskriven. Det synes mig lämpligast, att ifrågavarande moment nu gives en sådan allmän formulering, att det kommer att omfatta alla de fall, då enligt omförmälda förordningar lättnader i beskattningsavseende eller i fråga om skyldighet att avgiva deklaration tillkomma allenast svenska medborgare, som äro i riket mantalsskrivna.

Den rätt, som i nu nämnda hänseenden må genom avtal tillerkännas medborgare i viss främmande stat, kan på grund av klausuler om behandling såsom mest gynnad nation utaf särskilda avtal komma att bliva gällande även för medborgare i andra stater. Det förutsättes givetvis, att Kungl. Maj:t på grund av det i förevarande förordning givna bemyndigandet skall kunna även beträffande dessa andra staters medborgare utfärda de tillämpningsföreskrifter, som må finnas erforderliga.

Jag har nu låtit inom finansdepartementet upprätta förslag till förordning om ändrad lydelse av ifrågavarande författningsrum. Ändringen torde böra träda i kraft den 1 juni 1926. Förordnande om lättnader av ifrågavarande slag torde få meddelas även med avseende å innevarande års taxering, varför särskilt medgivande i detta hänseende torde böra utverkas för Kungl. Maj:t, som lärer komma att föreskriva, att prövningsnämnderna skola företa taga erforderliga ändringar i taxeringen.»

Föredraganden uppläser härefter förslag till förordning om ändrad lydelse av 1 § 2 mom. i förordningen den 22 maj 1925 (nr 155) med föreskrifter angående medgivande i vissa fall av undantag från gällande bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsskatt m. m. samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels antaga samma förslag,

dels ock medgiva Kungl. Maj:t rätt föreskriva, att de förordnanden, som kunna komma att jämlikt sistnämnda förordning av Kungl. Maj:t meddelas, skola tillämpas redan vid 1926 års taxering.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilagan litt. vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
E. Regnér.